

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 827/2021
03.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Весне Субић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Дубравка Вуковић, адвокат из ..., против туженог ГП Власина инжењеринг д.о.о. Власотинце, кога заступа Срећко Радовановић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1186/20 од 15.10.2020. године, у седници одржаној 03.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1186/20 од 15.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1186/20 од 15.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3900/19 од 04.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужила власник помоћног објекта број .. површине 6м2, саграђена на к.п. .. КО ..., а које у Катастру непокретности представљају парцеле .. и .. КО ..., уписане у ЛН .. КО ... на основу одржаја, те да се обавезе тужени да призна право својине тужили и дозволи да се тужила упише као власник предметне непокретности. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка од 83.400,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1186/20 од 15.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеност поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ради о парници ради утврђивања права својине (по основу вандредног одржаја), у којима примена материјалног права у погледу основаности тужбеног захтева зависе од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја, а нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари изнето правно схватање о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права, при чему уз ревизији нису пружени докази о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 03.05.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 350.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља износ испод 40.000 евра.

Како се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, при чему вредност предмета спора побијаног дела у износу од 350.000,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић